REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-1053/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužitelja Siniše Horvata iz Šandrovca Bilogorska ulica 17, OIB: 53481189722, zastupanog po punomoćnici Jacinti Toš Špehar, odvjetnici u Bjelovaru, protiv tuženika DUKAT mliječna industrija d.d., Zagreb, Milana Čavića 9, OIB: 25457712630, zastupanog po punomoćniku Marku Borsky, odvjetniku u Zagrebu, radi otkaza, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 17. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je Odluka tuženika kojom je tužitelju dana 19. svibnja 2025. otkazan ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja, te Očitovanje na zahtjev za zaštitu prava od 05.06.20205.godine kojom je odbijen zahtjev za zaštitu prava, nedopuštena, te da tužitelju radni odnos nije prestao.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelja vrati na poslove radnog mjesta radnika u proizvodnji a ukoliko tog radnog mjesta više nema ili isto pod tim nazivom ne postoji, da tužitelja vrati na posao na drugo odgovarajuće radno mjesto sukladno organizacijskoj promjeni tuženika koje odgovara tužiteljevoj stručnoj spremi, kvalifikacijama radnom stažu i iskustvu, odnosno njegovom znanju i vještinama, kao i da poništi radnje vezane uz nezakonitu i nedopuštenu odjavu tužitelja s mirovinskog i zdravstvenog osiguranja te istog prijavi s danom nezakonitog i nedopuštenog odjavljivanja, sve u roku od 8 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka počev od dana presuđenja do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope iz čl. 29.st. 9. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za dugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01.srpnja te godine, u roku od 15 dana.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 830,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 29. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi da mu je tuženik Odlukom o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika od 19. svibnja 2025. (dalje u tekstu: Odluka o otkazu) otkazao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 1. veljače 2024. (dalje u tekstu: Ugovor o radu), koju odluku osporava u cijelosti. U izreci pobijane odluke nije navedena povreda radne dužnosti koju je on navodno počinio (točan opis povrede), već je navedeno da mu se otkazuje ugovor zbog kršenja obveza iz radnog odnosa. Nadalje, nije navedeno koje povrede je i kada počinio, koje mu Anekse ugovora tuženik otkazuje. Iz iskaza Mateja Vukušića i Marka Lebeca proizlazi da mu je radnik Ivan Nedeljković kritičnog dana najprije upućivao brojne pogrdne i uvredljive riječi, te da je potom došao na njegovo radno mjesto i unosio mu se u lice. I sam radnik Ivan Nedeljković u postupku obrane priznao je njegovo maltretiranje na radnom mjestu, a kao obrazloženje je naveo stanje afekta, neraspoloženje, i da nije mislio ozbiljno, poglavito glede prijetnji nožem. Iz provedenih dokaza proizlazi da je on tijekom studenog i prosinca 2024. te veljače 2025. u više navrata tražio pomoć od nadređenih djelatnika Silvije Vidaković i Renate Matošić sa zahtjevom obrane i poduzimanja radnji od nasrtaja i napada od strane Ivana Nedeljkovića navodeći im kako mu je isti svakodnevno prijetio, prijetio mu nožem da će ga zaklati na radnom mjestu te mu svakodnevno upućivao pogrdne, uvredljive, ružne i prijeteće riječi. Isto to je činio i radniku Puček Ivanu kojemu je rekao da će imati krvavi Božić. Radnicu Černelić Andreu gurnuo je i udario zbog čega je ista pala u pogonu i ozlijedila se. Na sve učinjene prijave tuženik uopće nije reagirao. Točno je da je on u svojoj obrani naveo da je radnika ošamario, ali navedeno nije razlog za otkaz ugovora zbog skrivljenog ponašanja, jer se radi o obrani od nasrtaja i prijetnji radnika protiv kojega tuženik kao poslodavac nije poduzeo ništa da ga spriječi u takvim radnjama i zaštiti radnike. Radnik Ivan Nedeljković došao je na njegovo radno mjesto, unosio mu se u lice i prijetio mu, slijedom čega ga je on doista i ošamario kako bi zaštitio sebe od stalnih, učestalih ozbiljnih prijetnji i nasrtaja. Tuženik je kao poslodavac dužan osigurati siguran i nesmetan rad radniku, a ne prepuštati radnika da se brani sami, a potom kada to učine dati im se otkaz zbog skrivljenog ponašanja. U okolnostima gdje s jedne strane radnika na radnom mjestu napada drugi radnik upitnog mentalnog zdravlja, a poslodavac koji je upoznat s postupcima istoga radnika ništa ne poduzima kako bi zaštitio radnike prilikom obavljanja poslova u radnim prostorima, neprihvatljivo je da se tužitelju u obrani svojih prava, sloboda i života otkazuje ugovor o radu. Očigledno je on nije počinio nikakvu povredu, već je povredu počinio Ivan Nedeljković. Člankom 7. Zakona o radu propisano je da je poslodavac dužan osigurati radniku uvjete za rad na siguran način i način koji ne ugrožava zdravlje radnika, da je dužan zaštiti dostojanstvo radnika za vrijeme obavljanja posla od postupanja nadređenih, suradnika i osoba s kojima radnik redovito dolazi u doticaj u obavljanju poslova ako je takvo postupanje neželjeno i u suprotnosti sa zakonom.

Ista obveza za poslodavca predviđena je i čl. 28. Zakona o radu. Smatra da Radničko vijeće nije bilo upoznato sa svim odlučnim činjenicama i događajima koji su prethodili. Tuženik je povrijedio i odredbu čl. 119. Zakona o radu, jer ga prethodno nije upozorio na kršenje obveza iz radnog odnosa. On je pošten, savjestan i vrijedan radnik, i nije sklon nikakvim konfliktima. Nikada nije kažnjavan, posebice ne za bilo kakav oblik nasilja. Zbog cjelokupne situacije tužitelj je bio primoran zatražiti i pomoć liječnika. Stoga, predlaže sudu utvrditi da nije dopuštena Odluka o otkazu i naložiti tuženiku vratiti ga na posao, uz naknadu parničnih troškova.

2.Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe da Odluka o otkazu jasno sadrži dan 28. travnja 2025. kada je podnesena prijava protiv tužitelja zbog toga što je fizički nasrnuo na drugog radnika Ivana Nedeljkovića, tj. što ga je ošamario. Aneksi ugovora kao njegovi dodaci predstavljaju sastavni i neodvojivi dio ugovora o radu te se otkazivanjem ugovora o radu automatski otkazuju i svi njegovi aneksi, a što nije bilo potrebno posebno navoditi. Ističe da je Odluku o otkazu sastavio sukladno čl. 120. Zakona o radu, jer je ista sastavljena u pisanom obliku i sadrži obrazloženje. Dana 28. travnja 2025. njegov radnik Ivan Nedeljković obratio se nadređenima Silviji Vidaković i Renati Matešić radi pritužbe na tužitelja koji ga je fizički napao tj. ošamario. Povodom pritužbe, radnica tuženika, rukovoditeljica proizvodnog pogona Silvija Vidaković, sastavila je službenu Prijavu o povredi radne obveze tužitelja i istu podnijela Ljudskim potencijalima tuženika. U Prijavi se navodi da je 28. travnja 2025. oko 11,50 sati u Pogonu proizvodnje tvrdog sira došlo do fizičkog obračuna između tužitelja i radnika Ivana Nedeljkovića. Sukob je kulminirao kada je tužitelj ošamario Nedeljkovića, a prema izjavama svjedoka Marka Lebeca i Mateja Vukušića, prije fizičkog napada prethodila je verbalna provokacija Ivana Nedeljkovića čime su Ivan Nedeljković i tužitelj ozbiljno prekršili radnu obvezu i pravila ponašanja na radnom mjestu, zbog čega im je obojici otkazan ugovor o radu. Dana 7. svibnja 2025. omogućio je tužitelju da iznese svoju obranu, te je isti u svojoj obrani priznao da je ošamario radnika Ivana Nedeljkovića, i to nakon njihove svađe. Svjedoci Vukušić i Lebec su opisali da je dana 28. travnja 2025. za vrijeme radno vremena, radnik Ivan Nedeljković dobacivao tužiteljima i ostalim radnicima, i da je u jednom trenutku rekao da „S budalama neće imati posla“ gledajući pri tome tužitelja. Nakon toga je tužitelj nekoliko puta rekao radniku Nedeljkoviću da ponovi što je rekao, pri čemu radnik Nedeljković nije ništa rekao, ali se smijao i nakon toga je tužitelj ošamario radnika Nedeljkovića. Netočna je tvrdnja tužitelja da se on branio od nasrtaja i prijetnji radnika Nedeljkovića, jer je iz obrane samog tužitelja, kao i izjava Ivana Vukušića, Marka Lebeca i Ivana Nedeljkovića, nedvojbeno utvrđeno da je radnik Nedeljković dana 28. travnja 2025. dobacivao drugim radnicima, pa i tužitelju, ali da nije ni na koji način fizički nasrnuo na tužitelja, niti mu prijetio. Naprotiv, nakon što je tužitelj dana 28. travnja 2025. fizički napao Nedeljkovića, isti nije uzvratio fizičkim napadom na tužitelja, pa čak niti verbalnim napadom, ili vrijeđanjem tužitelja, već je odmah otišao prijaviti tužitelja nadređenima. NIje točno da Renata Matošić i Silvija Vidaković koje su bile nadređene tužitelju prije predmetnog događaja od 28. travnja 2025. nisu reagirale na pojedine postupke Ivana Nedeljkovića. Tako je 26. studenog 2024. radniku Nedeljkoviću tuženik izdao usmeno upozorenje zbog njegovog ponašanja prema tužitelju (o čemu je sastavljen zapisnik), kao i dana 14. ožujka 2025. Radnik Ivan Nedeljković se uvijek ispričavao i obećavao da se takvo ponašanje neće ponoviti. Budući da je nedvojbeno utvrđeno da je tužitelj počinio fizički napad na drugog radnika, čime je isti počinio osobito tešku povredu radne obveze, sukladno čl. 110. st. 1. toč. 14. Pravilnika o radu tuženika, donio je Odluku o otkazu. On

svaki oblik fizičkog napada, bio on verbalno isprovociran ili ne, smatra nedopustivim na radnom mjestu, te isti predstavlja povredu radne obveze iz razloga što tuženik ima politiku nulte tolerancije na fizičko nasilje. Radni i kolegijalni odnos ne mogu uključivati nikakvo nasilje, već se isti mogu zasnivati jedino na suradnji, međusobnom poštovanju i kolegijalnosti. Tužitelj je 5. studenog 2024. bio upozoravan na propuste u izvršavanju radnih zadataka (prešanje sira), pri čemu je sam tužitelj priznao kršenje te obveze iz radnog odnosa. Radničko vijeće je 15. svibnja 2025. dalo suglasnost na Odluku o otkazu. Stoga, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Obranu tužitelja od 7. svibnja 2025., Zahtjev za zaštitu prava od 29. svibnja 2025., Odluku o otkazu, Ugovor o radu, Očitovanje na zahtjev za zaštitu prava od 5. lipnja 2025., Zapisnik sa sastanka od 26. studenog 2024., Očitovanje Radničkog vijeća od 15. svibnja 2025., Prijavu o povredi radne obveze od 28. travnja 2025., Izjavu Mateja Vukušića od 7. svibnja 2025., Bilješku od 5. studenog 2024., Izjavu Marka Lebeca, Pravilnik o radu tuženika od 25. ožujka 2025., saslušani su svjedoci Renata Matešić, Marko Lebec, Matej Vukušić, Ivan Puček, Andrea Černelić, Silvija Vidaković i tužitelj.

4. Na ročištu 17. rujna 2026. odbijen je dokazni prijedlog tužitelja za saslušanjem svjedoka Marina Ćosića, budući je sud na temelju Očitovanja Radničkog vijeća od 15. svibnja 2025. (list 40. spisa) utvrdio da je tuženik prije donošenja Odluke o otkazu proveo savjetovanje sukladno čl. 150. Zakona o radu („Narodne novine“, broj: 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 64/23., dalje u tekstu: ZR-a).

5. Tužitelj je Zahtjev za zaštitu prava (list 9.-11. spisa) sukladno čl. 133. st. 1. ZR-a podnio u roku od 15 dana, te je u roku od 15 dana od primitka Očitovanja na Zahtjev za zaštitu prava od 5. lipnja 2025. (list 18-19 spisa) sukladno čl. 133. st. 2. ZR-a podnio tužbu u ovoj pravnoj stvari.

6. Uvidom u Bilješku od 5. studenog 2024. (list 44. spisa) utvrđeno je da je tužitelj upozoren na lošu manipulaciju sirom, što je tuženik okarakterizirao kao propust u izvršavanju radne obveze. Iz navedenog proizlazi da je tuženik prije donošenja Odluke otkazu tužitelja sukladno čl. 119. st. 1. ZR-a upozorio na obvezu iz radnog odnosa.

7. Iz Obrane tužitelja od 7. svibnja 2025. proizlazi da je tuženik tužitelju sukladno čl. 119. st. 2. ZR-a omogućio iznošenje obrane.

8. Sporno je da li je tuženik imao opravdan razlog za donošenje Odluke o otkazu.

9. Člankom 115. st. 1. toč. 3. ZR-a propisano je da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani, ili ugovoreni otkazni rok ako krši obveze iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem).

10. Uvidom u Ugovor o radu (list 16.-17. spisa) utvrđeno je da je tužitelj kod tuženika bio zaposlen na radnom mjestu radnika u proizvodnji.

11. Iz Odluke o otkazu proizlazi da je tuženik istu odluku donio na temelju Prijave o povredi radne obveze, Obrane tužitelja, saslušanja Ivana Nedeljkovića, Mateja Vukušića i Marka Lebeca. Utvrđeno je da je 28. travnja 2025. oko 11,50 sati u Pogonu proizvodnje tvrdog sira došlo do fizičkog sukoba između tužitelja i drugog radnika Ivana Nedeljkovića. Sukob je kulminirao kad je tužitelj ošamario Ivana Nedeljkovića, a prije fizičkog sukoba dogodila se verbalna provokacija od strane Ivana Nedeljkovića. Navedenim su Ivan Nedeljković i tužitelj ozbiljno prekršili radnu obvezu i pravila ponašanja na radnom mjestu. Člankom 110. st. 1. toč. 14. Pravilnika o radu tuženika propisano je kako fizički napad na drugog radnika predstavlja osobito tešku povredu radne obveze zbog koje se radniku može otkazati ugovor o radu. Tužitelj je počinio tešku povredu radne obveze iz članka

110. st. 1. točke 14. Pravilnika o radu tuženika, jer je na radnom mjestu pred drugim zaposlenicima fizički napao drugog radnika na način da ga je ošamario. Tuženik svaki oblik fizičkog napada na bilo kojeg radnika, neovisno o eventualnoj verbalnoj provokaciji i prethodnom konfliktu, smatra osobito teškom povredom radne obveze koja se ne može tolerirati te opravdanim razlogom za otkaz. Fizički napad na drugog radnika predstavlja neprimjereno ponašanje koje prelazi granice dopuštenog ponašanja radnika na radnom mjestu, i to bez obzira na okolnosti koje su prethodile tom napadu i neovisno o povodu ponašanja, te isto predstavlja osobito tešku povredu iz radnog odnosa i opravdani razlog za otkaz ugovora o radu. Tužitelj je ranije bio upozoren na kršenje obveza iz radnog odnosa koje su se odnosile na neuredno izvršavanje radnih zadataka s obzirom na to da je tužitelj dana 5. studenog 2024. bio upozoren na propuste u izvršavanju radnih zadataka (prešanje sira). Slijedom svega navedenog, opisano ponašanje tužitelja predstavlja opravdani razlog zbog kojeg nastavak radnog odnosa nije moguć, jer je tužitelj svojim ponašanjem trajno narušio odnos povjerenja s tuženikom. Kod tuženika je utemeljeno Radničko vijeće te je tuženik u skladu s člankom 150. Zakona o radu dana 12. svibnja 2025. obavijestio Radničko vijeće o namjeri otkaza Ugovora o radu tužitelju. Radničko vijeće se podneskom od 19. svibnja 2025. očitovalo da je suglasno s namjeravanom odlukom tuženika.

12. Tužitelj je u svom iskazu naveo da ga je Ivan Nedeljković šest mjeseci prije predmetnog događaja provocirao i upućivao mu pogrdne riječi. Dok su on i Ivan Nedeljković bili na posudbi u pogonu svježeg sira u ožujku 2025. pitao ga je gdje je stavio paletu koju je trebalo oprati, a on mu je odgovorio da puši k., okrenuo se i otišao. Nakon toga mu je kad su radili u pogonu tvrdog sira rekao da će ga piknuti i zaklati nožem, a on je radio s nožem dužine cca 30 centimetara. Bilo je još tih pogrdnih riječi. On je sve to usmeno prijavljivao svojim šeficama Renati Matešić i Silviji Vidaković i one su održale sastanak sa svim radnicima u pogledu toga. Ivan Nedeljković je gospodinu Pučeku rekao da će imati krvavi Božić, a godinu i pol prije toga je u jednom drugom pogonu gurnuo jednu gospođu. Predmetnog dana radio je s gospodinom Pučekom, Lebecom i Vukušićem na kadama, a Ivan Nedeljković je radio 10-ak metara od njih na prešanju. Došao je do kade i počeo je nešto pričati s dečkima i on ga je onda pitao da što priča na što se on cinično nasmiješio. Ponovno ga je pitao da što priča, on se opet cinično nasmiješio i onda ga je ošamario. Dečki su mu rekli da je ponovno govorio pogrdne riječi o njemu. Jednom prilikom je pitao gospođu Renatu Matešić radi li se što po pitanju situacije u kojoj mu je Ivan Nedeljković zaprijetio nožem, a ona mu je odgovorila da na tome radi pravna služba. Još jednom ju je pitao rade li na tome da mu uzmu nož, a ona je odgovorila da to nije njegov problem. Ivan Nedeljković nije imao nož u ruci kada ga je ošamario, već je imao nož 10-ak metara dalje. Na pitanje zašto je ošamario Ivana Nedeljkovića odgovorio je da što je trebao napraviti kad mu netko prijeti da će ga zaklati, i pritom mu upućuje pogrdne riječi. To maltretiranje je trajalo šest mjeseci. Kada ga je ošamario nije mu ostalo krvi na rukama. Ivan Nedeljković je otišao u kancelariju i ne zna je li mu obraz bio natečen. Tuženik ga je pozvao na iznošenje obrane i da objasni tu cijelu situaciju. To je sve bilo preko video poziva. Nije se ispričao Ivanu Nedeljkoviću za to.

13. Svjedokinja Renata Matešić, voditeljica proizvodnog pogona tvrdog i polutvrdog sira kod tuženika, iskazala je da je tužitelju bila nadređena. Tužitelj je radio na tvrdom siru u jutarnjoj smjeni. Pogon se u jednom dijelu sastoji od proizvodnje, a drugi dio je prešanje. Pogon ima cca 80 m2 i cijeli prostor je otvoren. Ivan Nedeljković je radio na prešanju. U studenom ili prosincu 2024. tužitelj joj se požalio usmeno, ali ne na način kao da se boji,

već se žalio na Ivana Nedeljkovića da mu je rekao da će ga piknuti nožem. Nakon toga su sazvali sastanak na kojem su bili prisutni tužitelj, gospodin Nedeljković i ostali radnici iz proizvodnje iz njihove smjene, ona i gospođa Vidaković te se gospodin Nedeljković ispričao i rekao da se to više neće ponoviti. O svemu su napravili zapisnik te su gospodina Nedeljkovića usmeno upozorili. Pitali su gospodina Nedeljkovića je li ga na takvu reakciju potaknula nekakva provokacija, na što je on odgovorio da ne želi tužakati. Nakon toga joj se tužitelj požalio da je gospodinu Nedeljkoviću rekao da odveze negdje palete, a on mu je prosto odgovorio i rekao neka si sam odveze. I radnik Ivan Puček se njima požalio da je njemu netko rekao da je Ivan Nedeljković rekao da će i njega piknuti nožem. Predmetne zgode Ivan Nedeljković radio je na preši, a tužitelj na kadama. Tužitelj i ostali radnici su se nešto smijali i u jednom trenutku je Ivan Nedeljković s preše koja je bila od tih kada udaljena 3 m došao do njih i rekao da neće s budalom imati posla. Nakon što je gospodin Nedeljković tužitelju rekao da neće imati posla s budalom, tužitelj mu se unio u lice i rekao da ponovi to, na što se isti povukao i nasmijao se. Potom mu je tužitelj rekao da to ponovi te se gospodin Nedeljeković ponovno nasmijao i onda ga je tužitelj ošamario. Dečki kažu da se gospodin Nedeljković izbezumio, tužitelju je krv išla iz ruke. Ivan Nedeljković je potom rekao da će on sada vidjeti i došao k njima u ured plačući i jako otečen. To je bio jak udarac i to je bilo jako otečeno. Ivan Nedeljković se ispričao tužitelju, a tužitelj je rekao da se nema za što ispričati. Nakon dva dana tužitelj je došao u njihov ured i rekao da one kao rukovoditeljice nisu poduzele što su trebale i da će on njih tužiti. Tužitelj ima oko 52 godine, a Ivan Nedeljković manje od 30 godina.

14. Svjedokinja Silvija Vidaković iskazala je da na radnom mjestu direktorice proizvodnje radi od 1. siječnja 2026., a prije toga je bila rukovoditeljica proizvodnje. Tužitelj je prije predmetnog događaja bio usmeno upozoren na povredu radne obveze te je potpisao interni zapisnik koji se odnosi na situaciju u kojoj mu je ukazano da posao prešanja sira nije dobro odradio. Druga usmena opomena odnosila se na situaciju kada je bio posuđen u proizvodnju svježeg sira i kada su voditeljice prijavile da se udaljuje s radnog mjesta na 10-ak minuta, a da se prethodno nije javio. I o tome je sastavljan zapisnik. Ona i kolegica Matešić su bile u uredu kada je došao gospodin Nedeljković i rekao da ga je tužitelj ošamario. Vidio se otisak dlana na njegovom obrazu. Ivan Nedeljković je tom prilikom radio na prešanju sira, a tužitelj i ostali radnici na vađenju sira i pranju kada. Tužitelj im je rekao da mu je gospodin Nedeljković rekao da je budala i da ga je zato udario. Ivan Nedeljković je rekao da mu je žao, da nije to mislio i da se samo šalio. Gospodin Herceg je pitao tužitelja što bi bilo da je Ivan Nedeljković pao i udario glavom, na što je tužitelj samo slegnuo ramenima. Ivan Nedeljković je niži od nje, a ona je visoka 1,70 centimetara. Predmetni incident dogodio se u pogonu tvrdog sira, a to je jedan otvoreni prostor veličine cca 80 kvadrata. U tom prostoru se nalaze kade u kojima se stvara sirna masa, stolovi na koje se vadi ta sirna masa i prostor za prešanje. Svi radnici tu zajedno surađuju. Mjesto gdje je radio Ivan Nedeljković od mjesta gdje je radio tužitelj je udaljeno 2-3 metra. Gospodin Lebec, Vukušić, Puček i tužitelj su radili na vađenju sira iz kade, a Ivan Nedeljković na prešanju. Kako joj je rečeno, u jednom trenutku je Ivan Nedeljković došao do njih gdje se sir vadio i pokušao se uključiti u njihov razgovor i onda je u jednom trenutku izjavio da s budalama ne treba imati posla. U studenom 2024. tužitelj je došao kod njih u ured i požalio se da mu je gospodin Nedeljković rekao da će ga piknuti nožem. Oni su odmah sazvali sastanak sa svim radnicima i na tom sastanku je Ivan Nedeljković upozoren da to nije prihvatljivo ponašanje. Također je sastavljen zapisnik o tom sastanku koji su potpisali svi radnici. Ivanu Nedeljkoviću za prethodno opisano

postupanje tuženik nije izdao pisano upozorenje. Bila je još jedna situacija na Badnjak 2024. gdje su njoj radnici u prolazu rekli da je Ivan Nedeljković nekome rekao da će Puček imati krvavi Božić. I tada je pozvala Ivana Nedeljkovića na razgovor i usmeno ga upozorila. Za svako usmeno upozorenje ona napravi interni zapisnik i preda radniku na potpis. I Ivanu Nedeljkoviću ugovor o radu otkazan zbog predmetnog incidenta u isto vrijeme kada i tužitelju. Ivanu Nedeljkoviću su dali otkaz zbog predmetnog incidenta. Jednom prilikom dok su tužitelj i Ivan Nedeljković zajedno bili na posudbi u pogonu svježeg sira tužitelj je došao k njoj i zamolio ju da popriča s Ivanom Nedeljkovićem zbog ružnih i pogrdnih riječi koje koristi, a koje da je uputio tužitelju. Nakon toga je sa Ivanom Nedeljkovićem odmah održan razgovor, a to je bilo 4 dana prije nego što je tužitelj bio opomenut zbog nestajanja s radnog mjesta. Ivan Nedeljković se na svom radnom mjestu koristio noževima za obradu sira.

15. Svjedok Marko Lebec, operater sira, iskazao je da je tužitelju i Ivanu Nedeljkoviću bio nadređen. Vidio je fizički sukob koji se dana 28. travnja 2025. dogodio između tužitelja i Ivana Nedeljkovića. On i njegovi kolege Matej Vukušić i Ivan Puček vadili su sirnu masu iz kade. Pričali su normalno i šalili se. Ivan Nedeljković je radio na prešanju tog sira, a tužitelj je prao te kade nakon što bi oni izvadili sir. On, Matej Vukušić, Ivan Puček, Ivan Nedeljković i tužitelj svi su se zajedno zezali i u jednom trenutku je Ivan Nedeljković nešto krivo shvatio. Inače gospodin Nedeljković ima poteškoća u razumijevanju i brzo plane. Tako je Ivan Nedeljković u nekom trenutku tužitelju rekao da neće imati posla sa budalom. Tužitelj mu je nakon toga rekao da ponovi što je rekao, a Ivan se samo nasmijao. Tužitelj ga je ponovno ljutito pitao da što je rekao, Ivan se nasmijao i išao prema njemu lagano hodajući, i nakon toga ga je tužitelj ošamario. Ivan se potom primio za lice, okrenuo se prema tužitelju, rekao mu da će sada vidjeti i otišao u kancelariju. Ivan Nedeljković je i ranije imao neke svoje ispade, jer on lako plane, na trenutke je dobro, a onda ga čudno prebaci, postane bijesan i zna reći neke ružne stvari. Zna da je kolegi Vukušiću rekao da će imati krvavi Božić. Njihovi nadređeni su već imali par razgovora sa Ivanom Nedeljkovićem. Također i s njima radnicima kako da postupaju s njim, i da oni ne mogu razgovarati s njim kao što razgovaraju između sebe, jer on lako plane. Tuženik je Ivana Nedeljkovića više puta usmeno upozoravao na način da će biti premješten u drugi pogon. Od strane Ivana Nedeljkovića nije bilo nekih loših ispada prema njemu. Sve je bilo normalno, nije bilo nikakvih vrijeđanja. Tužitelj ima 50-tak godina, a Ivan Nedeljković 20-tak, te mu je tužitelj i ranije govorio da se ne može tako ponašati prema njemu, jer da mu može biti tata. Tada je to usmeno prijavio svojim nadređenima te su njih dvojica bili na razgovoru kod tuženika. Ivan Nedeljković i tužitelj inače nisu bili nasilni. Tužitelj je bio stariji od ostalih radnika i sporiji zbog čega su oni morali obavljati i neke njegove poslove, ali ne i zbog kvalitete obavljanja tih poslova. Tužitelj bi napravio sve što treba, samo mu je trebalo duže vremena. Taj šamar je bio dosta jak, jer nakon što je Ivan Nedeljković otišao u kancelariju on je pitao tužitelja da što je to uradio, a tužitelj mu je pokazao dlan koji je bio krvav od zuba Ivana Nedeljkovića.

16. Svjedok Matej Vukušić iskazao je da su on, Marko Lebec, Ivan Puček i tužitelj zajedno radili na vađenju sira, a Ivan Nedeljković je radio u prostoriji do na prešanju sira. Ta prostorija u kojoj je radio Ivan Nedeljković je od mjesta gdje su oni vadili sir bila udaljena 3-4 metra, s time da je to sve bilo otvoreno i oni su vidjeli jedni druge. Pričali su, zezali se i u jednom trenutku se Ivan ubacio u njihovu priču i rekao da što kada on radi sa budalama. Tužitelj je shvatio da se to odnosi na njega i rekao mu da to ponovi još jedanput. Misli da je Ivan Nedeljković to još jednom ponovio nakon čega je tužitelj

ošamario Ivana Nedeljkovića. Nije to bilo jak šamar. Zna da mu se malo raskrvarilo, jer mu je zapeo za zub. Ivan je bio ljut, rekao mu je da će on sad vidjeti i otišao je kod šefice. Jednom prilikom mu je Ivan Nedeljković, kada je bio ljut, rekao da će Ivan Puček imati krvavi Božić. Bilo je to prijavljeno šefici, ali očito ništa nije bilo poduzeto. Tužitelj je bio lijen i što god je trebao napraviti govorio je neka netko drugi napravi i ispitivao je da li je to njegov posao. Ivan Nedeljković nikada nije bio nasilan samo je znao uvijek to nešto reći. Ivan Nedeljković je uvijek bio na svoj način, uvijek je to bilo napeto i uvijek je imao osjećaj da netko ima nešto protiv njega. Npr. kada bi mu on rekao da nešto napravi u smislu da njemu olakša on bi odmah pitao da što on to njemu govori.

17. Svjedok Ivan Puček iskazao je da je 28. travnja 2025. radio s Markom Lebecom, Matejom Vukušićem i tužiteljem na vađenju sira iz kade. Ivan Nedeljković je bio na prešanju, a što je bilo par metara udaljeno od njih. On je u nekom trenutku otišao do mjesta gdje su lužina i kiselina koje je malo dalje, i kada se vratio dečki su mu rekli da im je Ivan Nedeljković s mjesta gdje je on radio govorio i vikao da ne želi imati posla s budalama. Nakon što su početi raditi vaditi sir Ivan Nedeljković je došao do njih i tada je tužitelj opalio šamar Ivanu Nedeljkoviću. Prije tog šamara tužitelj je rekao Ivanu Nedeljkoviću da to ponovi, a Ivan Nedeljković je šutio i nasmijao se. Misli da su tužitelj i Ivan Nedeljković imali nekakav sukob i ranije dok su radili u drugom pogonu na svježem siru. Ivan Nedeljković je jednom prilikom Mateju Vukušiću rekao da će imati krvavi Božić. On je o tome pričao sa šeficom, gospođom Silvijom i ona je Ivana Nedeljkovića pozvala na razgovor nakon čega više nije bilo više problema između njega i Ivana Nedeljkovića. Ivan Nedeljković je znao i drugim radnicima govoriti da ga ništa ne pitaju, i da mu ništa ne govore. On je to možda shvaćao kao nekakve prijetnje, ili drugačije od onoga kako su mu oni to htjeli reći i pomoći. Npr. kada bi mu rekli da nešto treba napraviti na određeni način on bi odgovarao da mu ništa ne govore i da ga puste da radi sam. Oni su šefici rekli da je tužitelj spor i da ne može dovoljno brzo odrađivati svoj posao. Nakon tog razgovara tužitelj je nastavio raditi na isti način. Tužitelj bio stariji radnik, a njihov posao zahtjeva brzinu zbog čega su oni morali raditi za njim i pomagati mu. Njihov posao je težak.

18. Svjedokinja Andrea Černelić, operater na liniji u pogonu dozrijevanja sira, iskazala je da nije bilo nikakvih incidenata između nje i Ivana Nedeljkovića. Bila je jedna situacija kada mu je kao nadređena trebala ponoviti zadatak, a on ju je ignorirao i počeo hodati nekim svojim pravcem, a ona stala pred njega. On ju je pomaknuo da može proći. Ona to nije smatrala ništa ekstra važnim, samo je svojim nadređenima spomenula tu situaciju zbog nenarušavanja njezinog autoriteta. U njezinom pogonu drugi radnici se nisu žalili na ponašanje Ivana Nedeljkovića.

19. Sud je iskazu tužitelja i saslušanih svjedoka u pogledu kronologije predmetnih događaja poklonio vjeru, jer su isti iskazivali objektivno, uvjerljivo i međusobno podudarno.

20. Na temelju izvedenih dokaza utvrđeno je da su dana 28. travnja 20205. u pogonu proizvodnje na vađenju sira radili tužitelj te svjedoci Marko Lebec, Matej Vukušić i Ivan Puček. Razgovarali su i šalili se, dok je Ivan Nedeljković radio par metara dalje od njih na prešanju. Ivan Nedeljković se ubacio u njihovu priču i u nekom trenutku je rekao da neće imati posla s budalom. Tužitelj mu je rekao da ponovi to što je rekao, na što se Ivan Nedeljković samo nasmijao. Nakon što mu je tužitelj ponovno rekao da ponovi to što je rekao, Ivan Nedeljković se ponovno nasmijao, a tužitelj mu je prišao i ošamario ga. Ivan Nedeljković se primio za lice te je opisani događaj otišao prijaviti u ured svojim nadređenima Renati Matešić i Silviji Vidaković.

21. Člankom 110. st. 1. toč. 14. Pravilnika o radu tuženika od 25. ožujka 2024. propisano je da izazivanje tuče, nereda, fizički napad na drugog radnika, teža povreda dostojanstva radnika predstavlja osobito tešku povredu zbog koje se radniku može izvanredno otkazati ugovor o radu.

22. Sud je mišljenja da šamar radniku Ivanu Nedeljkoviću od strane tužitelja predstavlja fizički napad na drugog radnika koje sukladno čl. 110. st. 1. toč. 14. Pravilnika od radu tuženika od 25. ožujka 2024.predstavlja osobito tešku povredu zbog koje se radniku može otkazati ugovor o radu.

23. Osim što je tužitelj počinio osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa, tuženik je opravdano i izgubio povjerenje u tužitelja, jer bilo kakav fizički napad na drugog radnika predstavlja neprimjereno ponašanje koje prelazi granice dopuštenog ponašanja radnika na radnom mjestu.

24. Niti ranije provokacije, verbalni napadi i prijetnje radnika Ivana Nedeljkovića upućene tužitelju ne opravdavaju predmetno postupanje tužitelja. Sud prihvaća navode tužitelja da se zbog takvog ponašanja radnika Ivana Nedeljkovića osjećao uznemiravanim, međutim, tužitelj nije imao pravo u opisanim okolnostima reagirati fizičkim napadom na drugog radnika.

25. Niti možebitan propust tuženika u izvršavanju svoje obveze iz čl. 7. st. 3. i 5. ZR-a kojim je propisano da je poslodavac dužan osigurati radniku uvjete za siguran rad i zaštiti dostojanstvo radnika za vrijeme obavljanja posla od postupanja suradnika, na koje upire tužitelj, ne ovlašćuje tužitelja da osiguranje uvjeta za siguran rad i zaštitu svog dostojanstva ostvaruje kroz fizički napad na drugog radnika.

26. Budući da je tužitelj počinio osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa iz čl. 110. st. 1. toč. 14. Pravilnika o radu tuženika od 25. ožujka 2024., i da je tuženik opravdano izgubio povjerenje u tužitelja, tuženik je imao opravdan razloga za donošenje Odluke o redovitom otkazu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika. Slijedom navedenog, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kojim predlaže utvrditi nedopuštenom Odluku o otkazu i Očitovanje na zahtjev za zaštitu prava do 5. lipnja 2025. Odluka o otkazu je dopuštena, pa nije bilo uvjeta za vraćanjem tužitelja na posao. Stoga je i zahtjev tužitelja za vraćanjem na posao odbijen kao pod točkom I. izreke presude.

27. Na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst i 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a) tuženiku su priznati troškovi jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak (250 bodova prema Tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /"Narodne novine", broj: 138/23., dalje u tekstu: OT/23/) i troškovi pristupa na ročište 17. rujna 2026. (50 bodova prema Tbr. 7/2 OT/23), što uz vrijednost boda od 2,00 eur i s PDV-om od 25% iznosi 750,00 eur. Navedenom iznosu valjalo je pribrojati i troškove pristupa svjedokinje Renate Matešić na ročište u iznosu od 80,00 kuna što iznosi 830,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 29. listopada 2026. pa do isplate. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

28. Tužitelj je izgubio u sporu pa je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a odbijen sa zahtjevom za naknadom parničnih troškova.

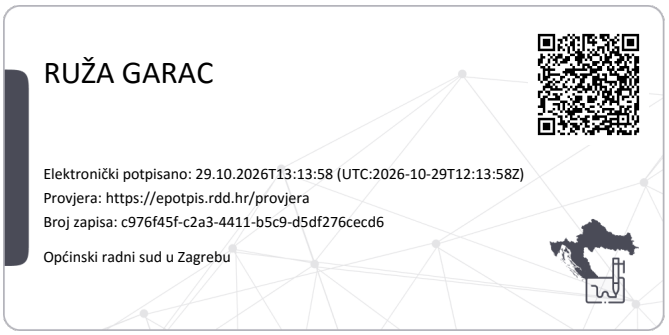
29. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 29. listopada 2026.

Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u roku od 15 dana.

Dna:
1. pun tužitelja
2. pun tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-6136e**

Kontrolni broj: **027ec-e37bc-63bf2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.